

P O R T I C

Un estiu de foc, uns cels blaus i brillants, d'una blavor diàfana i nítida com sols té la nostra terra. Alguna que altra boira entorn dels cims del Montseny o de Tagamanent, o altra que arriba a serpentejar fins les valls com una mofa a la terra resseca, més que resseca, que la mira assedegada demanant-li el seu plor. Uns arbres de verd trencat i polsós, boscos de molsa groguenca, giravoltats per milers de petites vides adelerades d'estiu. Unes nits negres i blanques d'estels que semblen ressaltar de l'infinit, trencades per aquest camí que enguany, més que cap altra, gira els esguards vers el llunyà Santiago.

Un poble que treballa, amb braços, amb fronts, amb ideals. Que posa l'esforç en el rendiment sà d'aquesta riquesa que ens deu enorgullir. Que s'estén cada dia més en aquest neguit d'activitats que marca la nostra època. Que racionalitza cultius i tècniques, agricultura i bestiar. Que fa eixir com per ensalm noves granges al darrer crit, diverses en especialitat però reals fonts de riquesa. Que converteix secans i planes en zones urbanitzades on l'escaient construcció dóna la nota residencial, flor i colorit que canvia i alegra el caràcter del conjunt.

Un poble content, feliç, on si es treballa, també el treball hi troba repòs. Una rústega cadira al portal de la masia o un silló funcional a la terrassa de la torre, un alè d'aire fresc i el cant d'algun mosquit desvetllat, què més es pot demanar per compensar la jornada del camp o de la ciutat?

Un poble que riu, que en general riu, malgrat no pugui ésser tot rialla, que llavors la vida no fóra vida. Però que quan riu és amb rialla oberta i franca, acollidora i que contagia, perquè és de fons i no sols de boca, perquè arriba i surt del cor.

Quatre pinzellades, pocs dies abans la nostra Gran Festa, que voldria que fossin com un marc que l'enquadrassin, i si la Festa és la de Santa Eulàlia, qui millor que la Santa qui hi fos enquadrada?

I també la voldria riallera, i de rialla oberta, enèrgica i dolça, que fos la prova que aquesta Festa Major, que tant s'espera, fos també per ella un motiu de total complaença.

Josep Claret